

б. „Народно Съзнание“ пз-
лина единъжъ въ недѣлята—
въ четвъртъкъ.

Цѣната му е:

За година лева 6.
„ 6 мѣсеца „ 3.
„ 3 „ „ 2.

Единъ брой 15 стотинки.

НАРОДНО

СЪЗНАНИЕ

ПОЛИТИЧЕСКО-КНИЖОВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Статия и дописки се по-
проваждатъ до редакционния
комитетъ на вѣст. „Народно
Съзнание“, а пари и поръч-
ки до отговорникътъ.

За части обявиения се пла-
ща по 15 ст. на рѣдъ за всѣ-
ко първо печатане и по 10
ст. за всѣко последующе.

Неплатени писма не се при-
ематъ.

Ръкописи назадъ не се по-
вращатъ.

ГОД. I.

ШУМЕНЪ, 1 ЯНУАРИЙ 1888 Г.

БРОЙ 25.

Къмъ абонатитѣ си.

Съ настоящия брой ний свършваме пър-
вото шестмѣсечие на вѣстника „Народно
Съзнание“ и отъ идущий 26-й брой за-
почваме второто шестмѣсечие.

Поканваме всички абонати, които не
сж си заплатили до сега абонамента, да
побързатъ съ исплащанieto му чакъ по-
скоро, защото вѣстника ни се издържа са-
мо отъ абонаментъ и не получава никакви
субсидии, та да можемъ да го распрвожда-
ме даромъ на абонатитѣ си.

Ний сме напълно убѣдени, че абонати-
тѣ на вѣстника ни съзнаватъ грозната у-
рисница, която сполѣтва вѣстникитѣ у насъ
и не ще се забавятъ да я отстранятъ отъ
нашия вѣстникъ, като побързатъ съ вна-
сенieto на абонамента си.

Нашия вѣстникъ не се издава съ спе-
кулантски цѣли и всѣко отказване на а-
бонатитѣ ни ще се отзове злѣ на мате-
риалнитѣ срѣдства на дружеството.
Отъ 26-й и 27-й броеве ний ще испро-
водимъ до всичкитѣ си абонати по два
екземпляра, като ги молимъ да се потру-
дятъ да поднижатъ по единъ новъ абона-
ментъ за второто шестмѣсечие на „Народ-
но Съзнание“.

Дружеството „Народно Съзнание.“

Шуметь, 31 Декември 1887.

Въ първия брой на в. „Народно Съз-
нание“ ний изложихме програмата си ясно
и опрѣдѣлено. До колко сме били послѣ-
дователни на тая си программа, читате-
литѣ сж видѣли отъ изѣзичилитѣ до сега
броеве.

Нашия вѣстникъ не е органъ на тоя
или оня министръ, бивший или настоящий.
Той е органъ на народа, защото има за
цѣль да защитава неговитѣ права отъ
всѣкакви външни и вътрѣшни посѣгате-
ства, да защитава неговитѣ материални
интереси и да го освѣтлява въ тѣчението
на работитѣ у насъ и по другитѣ дър-
жави.

Голѣмитѣ спънки, които сме срѣщали
при издаването на „Народно Съзнание“
прѣзъ първото шестмѣсечие, по причина
на кризата, която прокарва татковината
ни, цензурата, която лѣжи надъ насъ,—
сж били главнитѣ виновници, дѣто не е
можалъ нашия вѣстникъ да се урежда тѣхъ,
както би трѣбвало да биде споредъ про-
грамата му. Ний сме убѣдени, че чита-
телитѣ ни сж съзнали тия спънки и сж
ни простили за нѣкои неволни отклоне-
ния, отъ програмата ни, които, може би,
да сме направили. Но ний се обѣщаваме,
че за напредъ ще се трудимъ да избѣг-

ваме, до колкото е намъ възможно, по-
добни отклонения.

Всѣки съзнава, вѣрваме, че задачата
на публициститѣ прѣзъ тия смутни врѣ-
мена, каквито прѣкара и прѣкарва още
страната ни, е твърдѣ тѣжка. Ний не се
побояхме отъ никакви притѣснения, било
отъ страна на пари, било отъ страна на
цензурата, но продължавахме непрѣкъс-
нхто издаването на „Народно Съзнание“,
като се въодушевлявахме отъ истината,
че постоянството е, което наддѣлява всѣка
спънка. Дано съ настѣпването на Но-
вата Година, да се въдвори по-новъ и
по-свѣтълъ животъ въ насъ; дано се прѣ-
махне благополучно тѣжката криза, която
отъ двѣ години насамъ разрушава нашия
държавенъ организъмъ, притиска всѣко едно
благоначинание; дано, казваме, тогава да
блѣсне свободата на печата и ний да мо-
жемъ да си изпълнимъ точно програмата
на вѣстника.

Ний поздравяваме читателитѣ си съ
Новата година и имъ желаемъ отъ сър-
дце всичко добро.

Дружеството: „Народно Съзнание“.

НА ПАТЕНТОВАНИТѢ ПАТРИОТИ.

Наставатъ по нѣкога такива врѣмена,
при които човѣкъ се осѣща въ недоумѣ-
ние: да се чуди ли, да се смѣе ли?...

Ний четохме съ внимание антрифилето
на патентованитѣ патриоти въ 110 брой
на „Свобода“, озаглавено: „Шумненскитѣ
интелигенти“; съ по-голѣмо внимание и
любопытство очаквахме да прочетемъ до-
казателствата, които тѣ обѣщавахъ да на-
ведатъ въ идущия си брой, за да дока-
жатъ, че ний разбираме отъ държава тол-
кова, „колкото извѣстното животно отъ
кладенчева вода“.

Това се не забави дълго врѣме. Полу-
чихме 112 брой на органътъ имъ, и съ-
арѣхме статията „Шумненскитѣ принци-
писти“, която трѣбваше да съдържа тия
доказателства. Четохме я. И какво? — От-
начало се чудихме, а послѣ, неволно ни
обзѣ смѣхъ.

За да бждемъ добръ разбрапи отъ чи-
телитѣ си, просимъ ги да ни позволятъ,
да разглѣдаме писаното въ в. „Свобода“,
резолуцията на станжлия въ Шумень на
14-й того мѣтинъ и държавната способ-
ностъ на патентованитѣ.

Въ 107 брой на в. „Свобода“ бѣше
обнародвана една *уводна статия*, която,
слѣдъ като правеше едно кратко, повърх-
ностно и фарисейско цитиране свършив-
шитѣ се въ България събития, слѣдъ като
подмѣташе една мъглява мръжа върху у-
моветъ на читателитѣ си, прѣпоръчваше

на „патриотизмътъ“ на народнитѣ прѣд-
ставители узаконяването въ България на
ст. ст. 246, 252, 253 и 254 отъ рус-
скитѣ „Уложения о Наказаніяхъ“, „които
имъ да бждатъ отъ нѣмци и англичани,
а отъ православни християни.“

Ст. 252 буквално гласи: „За состав-
ление и распространение письменныхъ или
печатныхъ сочиненій и за произнесение
публично рѣчей, въ конхъ, хотя и безъ
прямаго и явнаго возбужденія къ възста-
нію противъ Верховной Власти, *усилива-
ются оспоривать или подвергать сомнѣ-
нію неприкосновенность правъ ея*, или
же дерзостно порицать установленный го-
сударственный законами образъ правле-
нія, или порядокъ наследія престола, —
виновные въ томъ подвергаются: лишенію
всѣхъ правъ состоянія и ссылкѣ въ ка-
торжную работу на заводахъ на врѣмя
отъ четырехъ до шести лѣтъ.“

Ст. ст. 246, 253 и 254 се отнасятъ
за оскърбленията „противъ Государя Им-
ператора“, за елементитѣ, които състав-
ляватъ Държавна (Государственная) измѣ-
на, и за размѣрътъ на наказанieto ѝ.

Върховната власть въ Русия е прави-
телството, върховнитѣ правителствени у-
рѣдби у насъ (членъ 148 отъ Конститу-
цията).

Върховната власть въ Русия е поста-
вена на равна нога съ Държавния Глава,
съ „Государя Императора“ (ст. 245 отъ
сжнитѣ уложения). Въ Русия, както ца-
рътъ, тѣй и правителството и неговитѣ
права сж неприкосновени.

Въ България, само „лицето на князя
е священо и неприкосновено“ (чл. 8
отъ Констит.). А върховната власть, пра-
вителството, министритѣ — не. Понеже
всѣка нарѣдба и распорѣждане, които
излизатъ отъ князи, иматъ сила когато
сж подписани отъ надлѣжнитѣ министри,
които приематъ на себѣ-си всичката за
нихъ отговорност (чл. 18 отъ Конститу-
цията), той не е отговоренъ прѣдъ нико-
го, а министритѣ сж отговорни и прѣдъ
него, и прѣдъ Народното Събрание съво-
купно и лично всѣкий единъ, за всичко
извършено по управлението отъ него (чл.
153 отъ Конституцията).

Българскитѣ граждани, жителитѣ, на
Българското княжество иматъ право да се
събиратъ мирно и безъ оръжия, за да об-
сжждатъ *всѣкакви въпроси*; тѣ иматъ пра-
во да съставляватъ и распространяватъ
писмени или печатни съчинения, както
и да произнасятъ публично рѣчи, въ кои-
то да се стараятъ да оспориватъ или под-
въргватъ на съмнѣние дѣлата, правата на
„Върховната Власть“, които не сж *непри-
косновени* (чл. чл. 79, 82 Конституц.).

Нѣ Българскитѣ граждани иматъ пра-

во да възставатъ противъ Държавния глава, противъ Държавата, и да правятъ прѣдателство. Всѣкой, който посѣгне върху живота на Н. В. Князьтъ; който вдигне оръжие противъ Държавата; който се залови да влиза въ споразумѣние съ страннитѣ държави, или съ тѣхнитѣ агенти, за да подбужда и поощрява държавитѣ на неприятелски постѣпки или на война противъ Държавата, било че тия му интриги сѣ произвели въоръжаване или не; който улеснява нахлуването на неприятелитѣ въ Държавата или му прѣдава градъ, крѣпостъ и пр.; който самъ или посредственно подбужда и подстрѣква мѣстнитѣ подданници и жителитѣ на страната да се възбунтуватъ и възставатъ съ оръжие противъ правителството; който дързие да въоръжава и подбужда мѣстнитѣ жители на мѣждусобна война, всѣкой такъвъ се наказва съ смъртъ (чл. чл. 1 отъ закона за прѣстѣпнитѣ дѣяния противъ особата на Н. В. Князьтъ, 48, 49, 50, 55, 56 и др. отъ наказателния законникъ).

Отъ вѣнчико това слѣдва, че у насъ, въ нашата държавина има закони, които прѣдвѣждатъ строги, даже жестоки наказания за прѣдателитѣ на отечеството, за онии, които подбуждатъ чужда държава на война или окупация (результатъ на една нападателна и усѣбна война), които подкопаватъ държавния строй, по какъвто и да било начинъ; и никой отъ тѣхъ не може да остане ненаказанъ за извършено държавно прѣстѣпление, при съществуването на такъвъ наказателенъ законъ, освѣн ако само правителството, властѣта го покровителствува, не го прислѣдва и остави ненаказанъ. Прочее, нашата държава нѣма никаква пужда отъ ст. ст. 246, 253 и 254 отъ рускитѣ „Уложения о Наказаніяхъ“. На тѣхъ съотвѣтствуватъ горѣцитиранитѣ членове отъ дѣйствующитѣ въ България наказ. закони. Прѣпоржката же, която уводната статия на 107 брой на официозния в. „Свобода“ прави за рускитѣ 246, 253 и 254 ст., е едно силно доказателство за незнание и неразбиране българскитѣ закони, писани не на руский, нѣмецкый, английскый или китайскый язици, а на българскый язикъ, вразумителенъ за всѣкой българинъ, съ исключение на патентованитѣ патриоти отъ лагерътъ на „Свобода“, които, може би, не сѣ българи, а китайци!...

Друго нѣщо е прѣпоржката на ст. 252 отъ уложенията о наказаніяхъ. Тя се не прави съ цѣль да се обвържатъ ржцѣтъ и краката на прѣдателитѣ на България, за да не могатъ ѝ напакости, а ето съ каква: да се окова съ драконски вериги изикътъ и перото на честния българскый гражданинъ, за да не може да критикува, да исказва своето незадоволство и да порицава произволитѣ, които твърдѣ е възможно да направи властѣта въ отношение на правдинитѣ му, колкото и да е свободолюбива (като нинешнята), въ отекствие на допущанитѣ отъ Конституцията върховенъ отъ страна на народа контролъ върху дѣлата на правителството; да се задушаватъ свободномисляеще, нераболѣиствующе прѣдъ разни Свирчовци, Стояновци и tutti quanti монополизатори и на свободата на словото, и на свободата на печатѣтъ, и на свободата на мнѣ-

нията, и на патриотизмътъ; да може всѣкой властующъ безконтролно да се подвизава на арената на борбата за „благо-то на народа“ (sic), та да уголѣбява и мѣниятъ си, въ които народътъ да търси своето благо, пастице, величие: да може многократно да се задържатъ на властѣ елементи, благоприятствующи на тѣзи патентовани патриоти, и още за много други блага на България...

Ето цѣльта, която прислѣждане прикрито, пезунтски редакцията на официозната „Свобода“ при прѣпоржчване на патриотизмътъ на нар. прѣдставители ст. 252 отъ матушкитѣ благодѣтели „Уложения о Наказаніяхъ“. Ние твърдимъ, че тази статия е мила рожбичка на тази редакция, защото тя бѣше *уводна статия*, а не *дописка*.

Честнитѣ Шумненски граждани, а не „нѣкакви недоволни инспектори и учителчета“, като съзрѣхъ тази съвсѣмъ *невинната* цѣль на Свирчовия сонмъ патриоти, рѣшихъ и се събрахъ на митингъ, не въ редакцията на „Вѣстничецътъ Народно Съзнание“, а въ долномахлянското народно училище. Цѣлата сала на туй училище бѣше пълна съ народъ. Прислувахъ само лакеитѣ на Свирчовци, и разнитѣ неговии съпартизани въ градътъ ни, находящи се винаги подъ покровителството на могущественитѣ упителни крила на Бахуса.

Слѣдъ рѣчитѣ на двама оратори, възъ се резолюция съ три пункта:

1) осъдихъ се авторитѣ на статията въ 107 бр. на „Свобода“ за прѣпоржката на 252 ст. отъ рускитѣ „Уложения о Наказаніяхъ“;

2) молихъ Народното Събрание да не приема, а Н. В. князьтъ да не санкционира подобенъ законъ, който ще бѣде послѣдното най-жестоко посѣгателство върху правдинитѣ на българскитѣ граждани, освѣтени отъ Конституцията на княжеството.

3) одобрихъ мнѣнието, да се положи по строго наказание за онии, които подкопаватъ Държавния строй и Короната.

Това е рѣшението на митинга. Такъвъ бѣше протестътъ. А не, както въ брой 112 на сжщия насквилъ Свирчу великий утвърждава, че противъ прѣдателския елементъ въ България не трѣбвало да се взиматъ никакви мѣрки!

Задаванитѣ ни отъ Свирчовци въпроси: „Съгласно съ Конституцията ли е това, което прѣдателитѣ вършатъ въ България; гдѣ, въ коя страна се позволява да прѣдательствуватъ сырамо отечеството си и да ходишъ още безнаказанъ, свободно изъ него; кой народъ търпи подобни подигравки съ него?“ и др. такива сѣ отъ естество да ни увѣрятъ, че тѣ имъ сѣ внушени или отъ гнилъ мозъкъ въ кратуна здрава, или отъ дѣте пеленаче, което нѣма и най-елементарнитѣ понятия за пороцитѣ, прѣстѣпленията, злодѣянията и пр., и за тѣхното наказание. За това, прѣминаваме ги съ прѣзрително прѣнѣбрежение, каквото само заслужаватъ.

„Не смѣтатъ ли Шумненскитѣ „принциписти“, че ако тѣ спомогатъ съ своето опонирание въ днешнитѣ врѣмена да се тикне България въ нѣкой пещастенъ и безисходенъ пжтъ“... продължава Свирчу. О, Люцифере! Защо стоишъ още? Какво

чаканъ, та не приберешъ за свой глава съвѣтникъ Свирча и другаритѣ му? опонирашъ на глупавитѣ, деморализиранитѣ и деморализующи всичко честно свободомисляеще искания на патентовани патриоти, — било спомогание да се тикне България въ нѣкой пещастенъ и безисходенъ пжтъ!... Благодаримъ покорна подобна логика! Тя е продуктъ на прѣчутитѣ обстоятелства на Н. В. Свирчу (Д. Петковъ). И дѣйствително, има ли нѣщо по-благоразумно, по-патриотично, по-да-благовѣшенъ прѣдъ священната логика на бая Петкова, Стояновъ и С-не, отъ ржкопѣскашъ на властѣта, която би хлала да ти постави вѣчна фаланга, — за извеждане милата само на патентованитѣ патриоти България отъ грозната крѣпостъ.

O, tempora o mores!

Подиръ вѣнчико казано до тука, ний съмнѣваме, да ли ще се найде въ странната ни татковина същество, което още да се съмнѣва въ великитѣ геополитически отношения на Свирча и другаритѣ му по отношение козодението на общественото мнѣние водение държавнитѣ работи...

Относително клѣветитѣ, които се хвърлятъ върху училищнитѣ инспектори, ний нѣма да рѣчемъ. Тѣ сѣ достояние сами да ги опровергаватъ. Ний се наемъ, че не ще закѣснѣятъ да направятъ нужното. Само ще кажемъ, че не тѣ инициаторитѣ на митингътъ отъ 14 кеврий, че не тѣ сѣ дали редакцията на резолюцията; че тѣ, като граждани, присѣтствувахъ на митинга, и бидохъ брани за членове въ бюрото, благодарение на добрата репутация, съ която радватъ прѣдъ гражданитѣ.

За хвърлянитѣ върху Пивоварното Дѣло жество клѣвети и инсинуации очакваме членовѣтъ му да отговорятъ на патентованитѣ патриоти, както си го заслужаватъ.

Колкото се отнася до либерализмътъ г. Радославова, ний ще забѣлѣжиме, че Свирчу, че той е извѣстенъ и доказанъ не по-малко и безкористния му патриотизмъ. Той стои правствено толкова соко, щото е недосѣгаемъ за Свирчовци.

Условиетата, при което е починалъ съотвѣтствието си в. „Народно Съзнание“ и неговата программа, въ обширна сѣ съль, ако се днѣ интересува бае Свирчовци, да ни послужатъ за прѣдмѣтъ особенна статия.

За сега толкова.

Ако ни позакачи съ нѣкой отъ съветнитѣ си любезни, салонни комментари бае Свирчу, или другаритѣ му, ний ще се помжчимъ да се отдѣлжиме.

Сурвакане.

Сурвакаме редактора на „Стара-планина“ Желайме му да поумнѣй поне тѣзи години. Желайме му да напустне подлостѣта проклетѣ. Да полюби свободата и честѣта човѣшка.

Желайме му да не лае като куче бѣсно. И да не хули всичко, що е велико, честно. Молимъ Бога свѣтъ да прати на това човѣче. За да види, чакъ до гдѣ го подлостѣта завлѣче.

За да види че живѣе то въ отровна яма. Гдѣто честностъ и свобода за дукатѣ нѣма. Гдѣто всичко е продаждно, подло и уязвимо. Гдѣ пронада мисль свята, чувство благородно.

Желайме му да се сепне и да се съвземе,
Да излѣзе отъ ямата, дордѣ има врѣме.
Да излѣзе, че насетиш нищо не помага:
Нито съзри, нито клѣтви, ни моли прѣдъ прага.

Слушай, байно ти злочестий, мойта права дума:
За подлеца на тоя свѣтъ нищо свѣто пѣма, —
Той си служи съ човѣка додѣ има нужда,
И най-сетнѣ го изгонва, на го не погѣдва.

Не лѣжи се — пирамида се отъ калъ не прави;
Тя се прави отъ хорасанъ и камѣне здрави.
Не се лѣжи, че гнилата дѣска ще разцѣвие:
Тя не дава цвѣтъ миризливъ, нѣ воненъ гѣби.

Сурвакаме редактора на „Стара-Планина.“
Желайме му да поумиш ноне тазъ година;
Желаеме му да напусне подлостта проклѣта,
Да обикне свободата и честта човѣка.

По случай на Сурваки (Новата 1888 година),
ний счетохме за нуждно да прѣпечатме гор-
ното стихотворение, което, въ днешно врѣме,
напълно и заслужено може да се адресира,
въѣсто редактору на „Стара Планина.“ на ре-
дакторитѣ на единствения въ България
„Свободенъ“ вѣстникъ.

ДНЕВНИ НОВИНИ.

МѢСТНИ.

На 19-й вечерта въ 10¹/₂ часѣтъ по
европейски, Правителственното здание въ
градътъ ни, въ което се помѣщавахъ: ок-
ръжното управление, окръжната постоян-
на комиссия, училищната инспекция, каз-
начейството, мировото сѣдилище, околий-
ското управление, градскій свѣтъ и зем-
ледѣлческата касса, станъ жертва на огъ-
нѣтъ. Съ исключение на архивата на зем-
ледѣлската касса, на околийското управ-
ление, една частъ отъ мобилитѣ и книжа-
та на училищната инспекция и една частъ
отъ дѣлата на мировото сѣдилище, всич-
китѣ архиви и мобили на другитѣ учре-
ждения изгоряхъ до бодка.

Очевидци, които сж присѣдствували
на пожара, разказватъ слѣдующето:

Около 10¹/₂ часѣтъ се чули гърмежа
отъ пушки край правителствения домъ
и скоро слѣдъ това пожарната команда е
ударила 4—5 пжти своето клѣнало. Чет-
въртъ часъ слѣдъ тревогата вече огънѣтъ
е взелъ грамаденъ размѣръ и стѣлбъ отъ
пламъкъ е излизалъ изъ стрѣхата надъ
центра на зданието, писарската стая на
финансовото управление и стѣлбата, която
води въ горния етажъ, сж били цѣли въ
пламъци. Приблизително до половинна
часъ огънѣтъ се е ограничавалъ по-вече-
то по тия части на зданието, отъ гдѣто
послѣ се е распространилъ и въ долния
етажъ. Пламъцитѣ се распространили въ
долния етажъ кждѣ 12 часѣтъ прибли-
зително.

Подробноститѣ по това ще обнародваме
по послѣ.

Въ врѣме на пожара.

Единъ старецъ бѣше се обѣржълъ къмъ
единъ купъ зрители и викаше съ високъ
гласъ:

—Я, граждани, викахте, крѣскахте,
защо кмета не е обнародвалъ смѣткитѣ
на доброволческия комитетъ, защо това,
защо онова. . . .

—Че какво има, ще ги обнародва,
прѣсѣче го единъ младъ момъкъ.

—Да, да; той сега, отворилъ тефте-

ритѣ и ми каза, да отидете да глѣдате
смѣтки, се обѣржъ къмъ момъкитѣ, послѣ
подсвирихъ и се отгѣли отъ навалищата.

—Браво, дѣдо, браво! Викихъхъ отъ
всички страни.

Нѣколко чиновници на сутрѣшната се
расхождатъ по развалинитѣ на изгорѣло-
то правителствено здание и сочатъ, коя
касса гдѣ е заровена. Мѣжду тѣхъ е и
кметѣтъ.

—Вижте го, колко е тъжовенъ, каза
единъ отъ зритѣлитѣ, който стоеше до
навалищата и наблюдаване отъ далечъ
пепелището.

—Да, какво не ще е тъжовенъ: човѣ-
ка му изгоряхъ смѣткитѣ, а ти пекашъ
да се радва ли — горкия. . . .

Присѣдствующитѣ почихъхъ да се пог-
лѣдватъ единъ-другъ и подлупихъхъ силенъ
смѣхъ. . . .

Въ време на пожарѣтъ, които поглѣтнъхъ
правителствения домъ, всички начални-
ци на учрежденията, кой рано, кой късно,
пристигнахъхъ на мѣстото, самъ славния
ни Градско-Общинскій кметъ, Начко Дюк
меджневъ, не е присѣдствувалъ. Горкия,
на сутрѣшната, като всѣки благочестивъ
християнинъ, станалъ, омилъ си очитѣ,
облѣкълъ се и отишълъ въ черква да се
помоли Богу и припали свѣщница прѣдъ
Св. Богородица. Човѣкѣтъ е нѣмалъ из-
вѣстие, че правителствения домъ изгорѣлъ,
че архивата на общинското управ-
ление е станъла жертва на пламъцитѣ, че
двѣтѣ каси, въ които е имало 17,000 ле-
ва, сж изгорени; погѣтъ му е съобщилъ
въ черква, че на мѣстото на неговата
канцелария стоило еденъ купъ отъ тухли
и горещи въглища. Тогава той останалъ
зачуденъ и се е отправилъ на мѣстото
на пожара да стори *сегуръ*.

Прѣдставете си, г-да читатели, Общин-
ското Управление има толкова свои аген-
ти, двама расили, толкова назовани, и
не се е намѣрило да се забѣгне единъ и
му извѣсти за ужасното зло, което го е
сполѣтело. Чудното е още, че отъ персо-
налѣтъ на това учреждение само секре-
тарѣтъ е присѣдствувалъ на пожара и то
много рано. Той поне не ли му е дошло
на умъ да проводи нѣкого отъ служаци-
тѣ да го повика него и каснера, та да
се отворятъ каснитѣ и извадятъ паритѣ
и документитѣ?

Говори се изъ града, че прѣзъ тая
нощъ кмета, каснера му и цѣлата него-
ва компания сж били на *голяй* у дѣлво-
дителя на Търговското Дружество. Какъ
ли не сж чули?

Честитѣ е градътъ Шуменъ, че има
такава достойна градско общинска глава.
Трѣбва другитѣ градина да му завиждатъ.

РАЗНИ.

На първий Януарий 1888. година ще
се извърши второ прѣброяване на насе-
лението въ цѣлото Княжество.

Както знаятъ читателитѣ ни, първото
прѣброяване се извърши на 1-ий Януа-
рий 1881 година. Слѣдъ това прѣброя-
ване ще се узнае, до колко се е увели-

чило числото на населението въ Княжес-
твото въ разстояние на 7 години.

Ний се надѣваме, че второто прѣброя-
ване ще бѣде по-точно отъ първото, тъй
като прѣзъ 1881 год. населението глѣда-
ше съ недовѣрие за цѣлѣта на прѣброя-
ването и криеше отъ прѣброявателитѣ чис-
лото на членовѣтъ въ едно семейство и
възрастъ имъ. Сега това недовѣрие се е
махнало, вѣрваме подобни укривания ще
бѣдѣтъ рѣдкость.

На 17-ий т. м. се е закрило Народно-
то Събрание.

На 3-ий идущий ще се произведѣтъ
допълнителни избори за прѣдставители
въ нѣкои околии.

„Свобода“ пише, че изборитѣ за Окр. Свѣ-
ти ще ли да станѣтъ прѣзъ Януарий. Спорѣдъ
новия законъ изборитѣ ще ставатъ на секции
и на право, а не както напрежъ отъ гласни и
въ Окр. градъ. Новитѣ състави ще почватъ
да работѣтъ прѣзъ Септември.

По невяние мѣсто въ настоящия брой на
вѣстника ни, оставяме за идущия брой отго-
ворѣтъ на г-да Шуменскитѣ окръжни учи-
лищни инспектори по поводъ писаното за тѣхъ
въ в. „Свобода.“

Получихме 1-ий брой отъ изново поч-
налия да се издава въ г. Пловдивъ, вѣс-
тникъ „Напрѣдъ!“ Въ тоя брой редакто-
ра, като говори за нѣкои свои статии,
които не му сж били пропустени отъ цен-
зурата, като се оплаква отъ голѣмитѣ зат-
руднения при отпечатването вѣстника си
по причина неопрѣдѣлената отъ единъ
специаленъ законъ цензура на печата;
свършва съ думитѣ: „Грозно е държава
безъ вѣстници!“

Заслужаватъ да се прочетѣтъ: статията
„За тиранството“ отъ Алфнери и прѣкрас-
ното стихотворение „вѣстивание“ отъ Вл.
В. „Напрѣдъ!“ ще излиза 3 пжти на
мѣсеца. Цѣна за година 9 лева.

Наскоро е излѣзла отъ печатъ: Прото-
колитѣ на Цариградската конференция по
работитѣ въ Источна Румелия, прѣведени
и издадени отъ Т. И. Книгата обема 7
печатни коли. дребенъ печатъ и се на-
мира за продажъ въ книгопродавницата на
Д. Назърски въ София. Цѣна 1 левъ.

Ний прѣпорѣчваме тая доста интерес-
на книга на читателитѣ си. Въ нея тѣ
ще видѣтъ, какви сж били възглѣдоветѣ на
европейскитѣ правителства по извършено-
то въ 1885 година сѣединение на Южна
България съ Княжеството, какви рѣшения
сж се взели и пр.

Минхлата седмица една банда емигранти на
брой около 80 души, прѣдвождани отъ бив-
шитѣ капитани Набоковъ и Бояновъ, сж налѣзли
отъ едно гръцко параходче на брѣга близо до
Бургазъ. Както нѣкои разправятъ, една рота
войска бѣла скрита въ една мѣстность и при
приближаванieto на смутителитѣ е изгържала
непадѣйно и ги разбила съвършено. Прѣд-
полага се, че четата е организирана въ чиф-
ликѣтъ на Д. Т. Браколовъ около Василикоу,
въ Турция близо до границата; че четата се
е появила въ курията на Боналъ мѣжду Бур-

гасъ, Созонолъ и Карнобатъ. Говори се, че имало мнозина убити, мѣжду които и Бояновъ. Набоковъ е избѣгълъ раненъ. Взеги били мѣрки за свършенното истребване на слугите тѣ.

Ний Мисляхме, че прихврътитъ отъ миналото сж вразумили тия нещастници. Желателно е да разбератъ, най послѣ, тия окаяници, че на България е нужно спокойствие.

„Негово Царско Височество е награди г. Топчева, прѣдседателя на Народното Събрание, съ орденъ св. Александър II степенъ. Съ сжщата степенъ е награденъ и г. З. Стояновъ; а г. П. Славковъ, втория подпрѣдседател на Народното Събрание, е награденъ съ сжщия орденъ III степенъ.“

В. „Свобода, брой 111.“

„Титли за благородство и други отличия, сжщо и ордени не могатъ да съществуватъ въ Българското Княжество“.

„На княза се прѣдоставя да отрѣди единъ внакъ за дѣйствително отличие въ време на война и само за военни лица“.

(Чл. чл. 58 и 59 отъ Конституцията на Българското Княжество).

Четохме съ въсхищение рѣчи

Г. Д-ръ Стопловъ, Министръ на бившия Министръ-Президентъ и закона за печета. Прѣнержчавае я на всички консерватори и либерали а la Свирчу и Стояновъ. Особено пассажиѣ:

„... Не можъ отъ друга страна да оставя върху си упръкитъ, които се хвърлиха че сжмъ прѣдложилъ на Нар. Събрание единъ законъ, несъгласенъ съ истинскитъ конституционни правила, съ истинскитъ свободолубиви начала на нашия „основенъ законъ“, отъ който всички се въодушевяваме.“

„Доде ми на умъ, че не всички, които изговарятъ името (?) свобода, които се наричатъ либерали, сж истински приятели и защитници на свободата. Свободенъ е, казалъ най-великия Германскій поетъ Гете, той който умѣ самъ себе-си да обуздава и възрва; свободенъ е оня народъ, оная държава, истински, гдѣто има граждани съ характеръ, гдѣто има граждани съ убѣждение, готови да положатъ и коститъ си за тия убѣждения. А не таквава граждани, както сж се сръщали у насъ, каквото название да носятъ, или които въ 1883 год. едно поддържаха, а въ 1887 г. съвѣмъ друго поддържатъ.“

Нѣка ни бжде позволено да забѣлѣжимъ една малка грешка: Г. Стопловъ прѣвъ 1881 бѣше изцѣло противъ Конституцията; прѣвъ 1883—за пѣмѣняването ѝ, а прѣвъ 1887—за цѣлостността ѝ

Най-важното приключение въ тия послѣдни дни е словото, произнесено отъ унгарскій премиеръ-министръ, Г. Коломанъ Тисца, по случай повата година. Като отговарялъ на поздравленията на партията либерало-правителствена, Г. Тисца отговорилъ съ единъ доста сериозенъ тонъ; той е далъ твърдъ основни миролюбиви надѣжди. „Азъ не сжмъ отъ тия, казалъ премиеръ-министра, които виждатъ опасността за една близка война и виждатъ вече войската въ бой. Азъ се надѣвамъ още, че тая опасностъ ще бжде отстранена; и азъ сжмъ въобще убеденъ, че никога Унгария, никога унгарското общественно живище не ще прѣдизвика войната.“

Дружеството „Народно Съзнание“

„Не трѣбва прочее да се оставяме на единъ прѣвзвличенъ оптимизмъ; нъ ний не трѣбва да се оставяме да достигнемъ до несимизмъ, който не ще бжде никакъ оправданъ“.

Отъ Краковъ нишятъ на „Кореспонданс де л'Е.“

Нѣма нови отряди войска въ Полското кралство, нѣма и нови съсрѣдоточавания на войски върху австрийскитъ граници; нъ неоспоримо е, че има едно движение на напредъ на русскитъ военни сили въ цѣлата империя прѣвъ видъ да се постъпни парѣдитъ на дължъ по цѣлата граница, и като слѣдствие е построяването на твърдъ значителни магазини за провизии за война по всичката линия—ето, на тоя часъ, истинското състояние на работитъ. То съответствува на постъпниото развитие на единъ общъ планъ, изработенъ отдавна и изпълненъ може-би въ тая минута съ едно истинско усърдие подъ влиянието на страховетъ вслѣдствие новото групиране на европейскитъ държави, съставлява цѣла една отбранителна система, безъ да открива, обаче, намѣренето да се прѣдприеме едно скоро нападение. Укрепенитъ лагери на Рувно и Дубно въ Волиния извѣри-

на, че Руссия, въпрѣки своитъ приготвления, не е никакъ готова за една голѣма война, тя може да се приготви за една цѣла година, а за една нападателна война тя може се приготви въ двѣ или три години, ако за толкова тя нѣкога помисли. Тоже всичкитъ сериозни хора въ руската армия не желаятъ, за сега, войната и не я прѣдвиздатъ; това не сипра младитъ офицери въ Варшава да нанисатъ вече своитъ въображаеми лесни побѣди върху австро-унгарската войска, и да се виждатъ да влѣзватъ като побѣдители не само въ Лембергъ и Краковъ, нъ даже въ Пеща и Виена. Въ Петербургъ младитъ офицери даже вѣрватъ вече, че се расхождатъ като триумфатори въ Берлинъ „подъ Тийолатъ.“ Изглѣжда, че шовинизма въ долнитъ чинове надминува всичко що сме видѣли въ долнитъ чинове на Франция прѣди войната на 1870 год. Колкото за отбранителната сила на Руссия, никой до сега не се е сжмѣвалъ; и въ туй отношение, не по-малко е раздѣлено довѣрието мѣжду разумнитъ маже и шовиниститъ.

ДОПИСКИ

Севлиево, 25 Декември 1887 год.

Тѣй нарѣченитъ „прѣдставители“ избраници на Свирча си дойдоха отъ София. Тѣ се срамуватъ да се покажатъ по улицитъ и кафенетата на често, защото сж станали прѣдмѣтъ на най-остри подигравки отъ страна даже и на своитъ бивши политически приятели. Мало и голѣмо се гаври съ Севлиево-скитъ депутати, за дѣто тѣ „славно“ сж мѣлчали въ София 2 мѣсеци, гдѣто сж зянали само Свирча въ устата, гдѣто сж вземали по 15 левчета на денъ само за да кажатъ думата „тукъ“ и да се растакатъ по министерскитъ канцелярии за испѣждането нѣкои чиновничета. Граждане и селене осжждатъ севлиево-скитъ прѣдставители, за дѣто се указаха мукающа само за Свирча, безъ да се помжчатъ поне съ една дума да изпълнятъ даденитъ отъ тѣхъ обѣщания: да намалятъ данъцитъ, да намалятъ платитъ и омекчатъ економическото положение

на страната. Свирчо, като правителствено бѣслеме, сжщо като другитъ севлиево-ски прѣдставители, не си отворилъ устата да защити единичкия доходъ за градскитъ ни училища—интѣзанитъ. Вѣки Севлиево-ски депутатъ е глѣдалъ само интересъ си въ София. Радой Георгиевъ-крѣчмаринитъ е глѣдалъ само колко левчета да сиѣсти за да купи добро вино за крѣчмата си; Маринъ Копевъ е глѣдалъ само брада, обикалялъ е капи и е ходилъ да се запознава съ голѣмци; Никола Генева е ходилъ въ Дирекц. на Общитъ Сгради да урѣжда своитъ прѣдирития по пощата и мостовѣтъ на шосето Севлиево—Свищовъ; Свирчо е глѣдалъ отъ дѣ да се оскубнатъ повече даждия за да има по тѣсти подкупи за него по редактиране „Свобода“ и по изпълнение други неофициални длѣжности. — Че свободата на гражданитъ се потжиквала, че народътъ се твари съ нови даждия, когато и ветитъ мжчно плаща, че страната пропада економически—това малко е интересувало нашитъ мукаущи депутати. Народътъ е лѣганъ отъ тѣхъ. Наредътъ е билъ маменъ отъ тѣхъ. Това е вече фактъ. Това е, което е подигнало умразата на всички сръщу нарѣченитъ „прѣдставители“.

Севлиево до „Свобо-

Нар. Съзнание“,

и права на мо-

и Свищовъ. Всич-

кото оправдание на прѣдиритачитъ—Генева—е обвинението въ Радославизмъ.—Цѣла инженерна комисия се произнесе въ негодността на постройкитъ. Това потвърди писаното въ „Нар. Съзнание.“

X.

ТЕЛЕГРАММИ.

Отъ Агенция Хавасъ.

Лондонъ, 24 Декември. „Таймсъ“ констатира, че аномалното положение, въ което се намира князь Фердинандъ, е главната причина за безпокойствието, което владѣе въ Европа, и трѣба да се забѣлѣжи, че князь Фердинандъ знае сега, че той нѣма нищо да очаква отъ Германия.

Ако Европа, прибавя английскій журналъ, може да се съгласи и споразумѣе върху избора на единъ замѣстникъ на князь Кобургъ, Австрия не ще се противи на урѣждането на българскій въпросъ, който е едно заплашване за общия миръ.

Българскъ. 22 Декември. Скупщината е приела съ 120 гласа противъ 63 проекта за единъ заемъ отъ 20 милиона; засѣданията се отложили за 17 Януарий.

Виена, 23 Декември. „Кореспондансъ политикъ“ е уведоменъ отъ София, че въ официалнитъ кръгове на тоя градъ задоволствието, причинено отъ обнародването на фалшифициранитъ документи и твърдъ голѣмо. То е още даже по-вече за това, че става ясно, както отъ разглѣданията на „Мониторъ де л'Ам-иуръ“ тѣй и отъ съдържението на документитъ, че се е злоупотрѣбило по единъ нечутъ начинъ съ името на князь Фердинанда, съ името по контесата де Фландръ, тѣй както и съ името на князь Раусъ и други високи личности, и че авторитъ на фалшифициранитъ писма, съ надѣжда да постигнатъ вѣлѣта си, сж си послужили съ тия имена по единъ неоправданъ начинъ.

Лондонъ, 24 Декември. Телеграфиратъ отъ Петербургъ на Таймсъ, че Руссия очаквала Австрия да напустне, както направила Германия, дѣлото на князь Кобургъ.

Лондонъ, 24 Декември. Берлинскій кореспондентитъ на „Стандартъ“ пѣвѣства на своя журналъ, че германскитъ политически кръгове глѣдатъ всѣкога положението като твърдъ нѣтънжто.

Отговорникъ—В. Караишовъ.

Шуменъ Тим. Сп. Цоловъ.

П О К А Н А

Умоляватъ се всички Шумненски граждани, безъ разлика на вѣра, народностъ и политически убѣждения, да са стекжтъ довчера. часа въ 4½ Европейски, въ ГОРНЕ-МАХЛЕНСКОТО НОВО ОСНОВНО УЧИЛИЩЕ, гдѣто ще са размисли и рѣши за лицата, отъ които ще се състои бѣдѣщия съставъ на общинското ни управление и училищното настоятелство за Българскитѣ и Мюсюмански училища.

Шуменъ 8 Януарий 1888 год.

Хар. Марковъ, Ст. Ивановъ, Илия Маджаровъ, Т. Яневъ, Евтимъ Друмевъ, Янко Х Василевъ, Г. Ранчевъ, Х Василь Вербевъ. Д. Фесчиевъ, Стефанъ Андрѣевъ, Х. Хюсменъ Токаловъ, Ахмедъ Х. Хасановъ, Мех. Х. Абтуловъ.

Къмъ Шумненскитѣ граждани—избиратели—безъ разлика на вѣра, народностъ
и политически убеждения.

СЪГРАЖДАНИ!

За никого не е тайна, че отъ едно време насамъ, благодарение на нѣколцина честолюбци и гладници за служби хора, града ни се е обърналъ на партизански вертепъ отъ което не малко се страдали и страдатъ общественитѣ ни работи.

Имена да упоменуваме не искаме, защото едно че виновницитѣ на всичко това се веѣкиму извѣстни, и, друго—че тѣ сами ще Ви се вѣстятъ, днесъ—утрѣ, въ надвѣчернето на престоиящитѣ избори за общинското ни управление съ разни покани и възвания, съ единствена цѣль да Ви измаматъ и прокаратъ себе си. Тѣ ще Ви обещаваѣ, казваме, златни гори и отъ устата имъ ще чуѣте хиляди пактя думата *напримѣ* *отизмъ* и други громки фрази; обаче всичко това ще бѣде отъ тѣхна страна хитро поставена мръжия, за да Ви подмаматъ.

За да се излѣзи обаче отъ тая хаосъ, и, за да се даде единъ подобъръ потикъ на общинскитѣ ни работи, видѣхме, че е необходимо да се завземжѣ за работа хора неочаквающа служби, а такива, които поставятъ общитѣ нитиреси повисоко отъ частнитѣ си и, отбѣгватъ веѣкакви лицемерия, а така ежшо родински и приятелски свръски. Съ тая цѣль, казваме, ний водителитѣ на ежществующитѣ въ града ни двѣ партии се събрахме вѣѣра, и, като оставихме всичко минало и веѣкакви лични расправи на страна, дойдохме до съгласение щото да си подадеме рѣка, както и попереди сме бие, и за напредъ, по общитѣ ни работи, да дѣйствуваме задружно и искрено. Иначе бѣше и неосмислено да се достигнеше до едно по добро бѣдѣще, защото всички видѣхме и са убѣдихме, че колкото страститѣ се разгарятъ и личнитѣ гонения земжѣ по голѣмъ размѣръ, толкова повече ще страдатъ общинскитѣ ни работи.

Рѣководими отъ това начало, въ вѣчерашното си събрание ний дойдохме до заключение, че е необходимо щото, въ всичкитѣ изборни учрѣждения да стане едно коренно промѣнение въ лицата, като се поставятъ за напредъ хора принадлежащи и на двѣтѣ партии, но разбира се такива лица, които напълно да отговарятъ на назначението си. А тъй като слѣдъ два три дени ний са повикваме да избираме съставъ за Градско Общинското ни Управление и Училищни Настоятели, то ний единодушно рѣшихме щото новия съставъ да се състои отъ слѣдующитѣ лица: Стефанъ Ивановъ, Ан. Х. Димитриевъ Никола Андрѣевъ, Тодоръ Шонтовъ, Х. Василь Върбиевъ, Иванъ В. Преславский Илия Т. Маджаровъ, Хараланъ Р. Марковъ, Стефанъ Андрѣевъ, Димитъръ Фесчиевъ, Мѣжджиджъ Х. Степановъ. Ахмедъ Терзи Гержебовъ, Хаджи Хюсменъ Токаловъ, Х. Ахмедъ Х. Нашидовъ, Ширкетчи Хюсменъ и Мумджи Османъ Ефенди, а за училищни Настоятели на Българскитѣ училища да бѣдѣтъ избрани: Герчо Ранчевъ, Тодоръ Яневъ, Д. Стателовъ и Х. Ст. Х. Пѣйчевъ, а за Мюсюманскитѣ: Ахмедъ Х. Хасановъ.

Отъ имената на избранитѣ лица Вий виждате, че ний сме се стремили къмъ двѣ нѣща: утихване на страститѣ и подаване братска рѣка, както подобава на съграждани и още доброто на града си. Ний отбѣгнахме отъ да туряме както въ състава за Общинското ни Управление, тъй и въ училищното Настоятелство хора отъ „Дружеството Народно Съзнание“ и то по тѣзи единствена причина, че не искаме да повтаряме до сегашнитѣ си грѣшки, та съ това вмѣсто да поправиме, да побъркаме още повече вървежа на работитѣ. Отбѣгваме още и да пѣтѣме вѣнци на лицата, които Ви препорѣчваме, защото сме напълно убѣдени, че Вий ги познавате не по малко отъ насъ. Тѣзи манери ги оставяме за нашитѣ политически противници въ града ни, нѣка тѣ са надиредватъ, както до сега еж го правили, да се хвалятъ само, задъ чужди гърбове.

СЪГРАЖДАНИ!

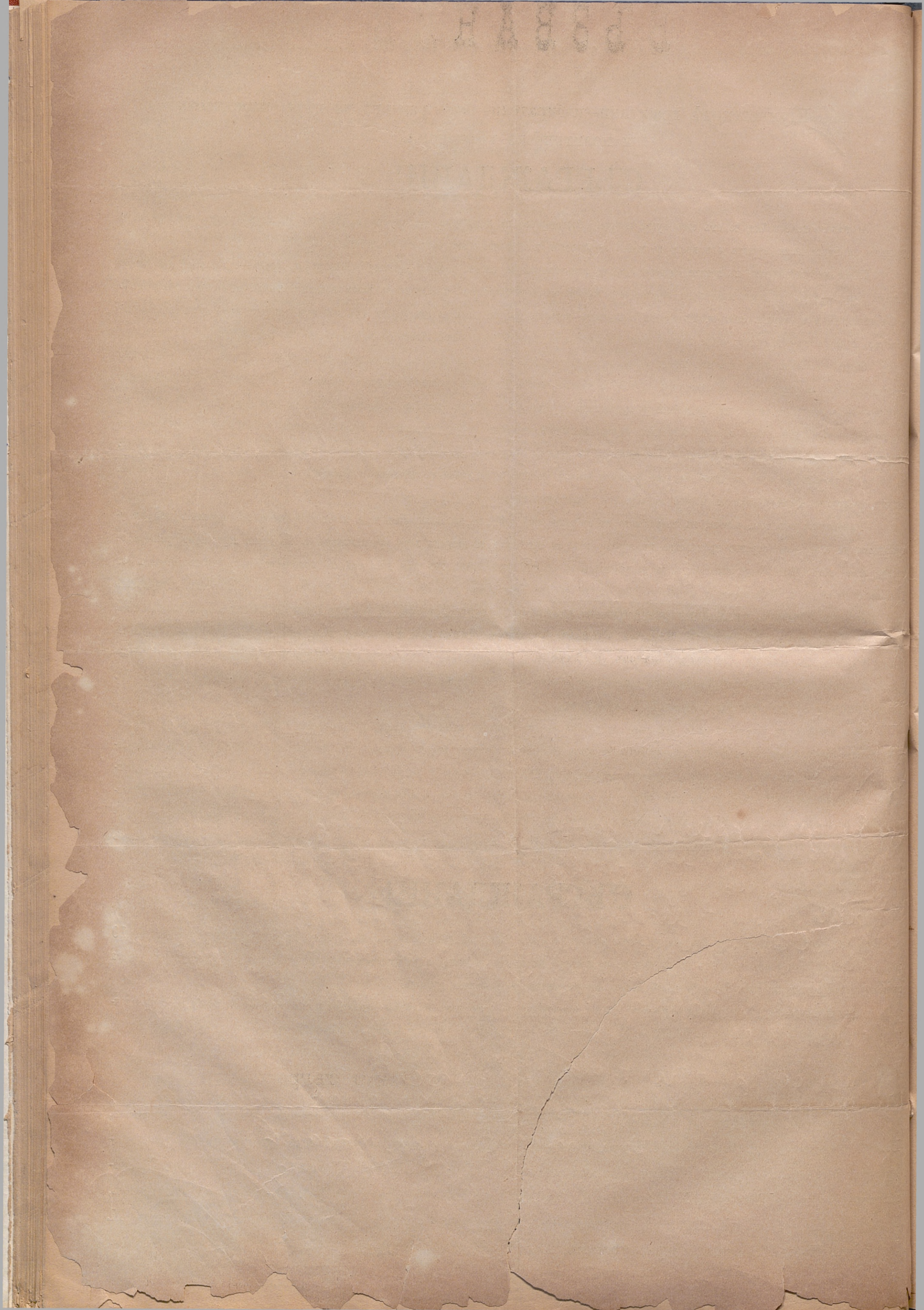
Като сме напълно убѣдени, че Вий ще удобритѣ извършеното отъ насъ, най убѣдително ще Ви молиме, въ нитиреса на града ни на 10 того, въ Недѣля като единъ человекъ да се стечеме на мѣстото на избора не само за да завземеме бюрото, но още и да си спусетѣ гласа въ избирателнитѣ урни за тѣзи лица, за които погоря Ви упоменахме и избороихме имената.

Противницитѣ ни ще се стараятъ веѣчески да Ви разубѣждаватъ, даже може и да Ви заплашватъ, обаче Вий са покажете непреклонни и неустрашими, толкова повече, че законната Власть ще вземе всевъзможнитѣ мѣрки за запазване живота и правата на веѣкой избирателъ.

Шуменъ 8 Януарий 1888 год.

Ваши съграждани

Евтимъ Друмевъ, Д. Скорчевъ, Савва Ивановъ, Пв. Байновъ, Василь Наумовъ, А. Х. Петровъ, Ив. В. Фесчиевъ, Д. Каровъ, П. Кѣрджиевъ, Нейку П. Кораловъ, Кара Коста Стояновъ, Марку Андрѣевъ, Маринъ Василевъ, Петъръ Саввевъ, Анастасъ Гиневъ. Вълчу Димовъ, Симеи Ивановъ, Димитъръ Вълчевъ, Мехмедъ Х. Абдуловъ, Ахмедъ Х. Хасановъ, Джумалъ Хюсменъ-а, Салимъ Латифовъ, Нури бей Исмаиловъ, Мѣжджиджъ Х. Сейфуловъ, Х. Хасанъ Тиллялъ, Тефикъ Халимовъ, Мехмедъ Х. Хасановъ, Нури Халимовъ, Османъ Салиевъ, Али Хюсейновъ, Мехмедъ Реджебовъ.

ВЪЗВАНІЕ

СЪГРАЖДАНИ!

Законно и правилно извършенитѣ избори за членове на общинския ни градекий сѣвъѣтъ, които избори се извършиха на 4 Октомврий м. г. сж касирани, за което не Ви се е още съобщило официално. Вчера обаче Ви се съобщи, че сутрѣ, на 10-й тои мѣсанѣ, ще се произведѣтъ нови избори за състава на градекия ни общинский сѣвъѣтъ. Слѣдователно, безъ да сж извѣстени гражданитѣ, че сж касирани единитѣ избори, назначаватъ се други и то, като се дава едно време отъ единъ и половина день да се приготвятъ и гласоподавателитѣ.

Но, нѣма що . . . , . . .
трѣбвало е да бжде изпълнено желанието на нашитѣ противници-хората, които всички граждани знаятъ, че сж язвата на градѣтъ ни...

СЪГРАЖДАНИ!

Сутрѣ Вий трѣбва повторно съ по-полѣма енергия да ударите още единъ нѣтъ плесница на тия тъмни личности, сутрѣ трѣбва да покажемъ всички, безъ разлика на вѣра, народност и политически убѣждения, че Шуменци не могатъ да си повѣрятъ сѣдбата въ рѣцѣтъ на хора, които сж осждени отъ всичко честно и благоразумно. Трѣбва съ по високъ гласъ да се искажете, че позорѣтъ не може и за наирѣдъ да стѣпѣнижѣтъ на челото на Шумненскитѣ граждани.

СЪГРАЖДАНИ!

Въ събранието, което имаме вчера въ салонѣтъ на долнемахлянското училище, Вий знаете кандидатитѣ, които се удобрихъ. Съ малки измѣнения, тѣ сж сжщи, които избрахте и на 1-й Октомврий.

Вамъ ще Ви се поднесе и друга листа отъ страна на извѣстната Вамъ партия на Маджаровци — Марковци и С-іе. Въ тия листа Вий ще видите да фигуриратъ имената на нѣкои отъ нашитѣ кандидати. Това сж го направили тѣ за да могатъ да Ви измамѣтъ и вкаратъ въ примката си. Това да не мислите и за Тодоръ Янева, Х. Василь Върбева и Стефанъ Иванова. Тѣ сж отцѣпици отъ своитѣ другари и сж присѣдинени къмъ Маджаровци — Марковци, които тѣ най-много ненавиждахъ, ужъ, за тѣхнитѣ дѣла. Вий можите да научите, какво е накарало тия личности да се прѣгхрижѣтъ съ ненавиственитѣ си . . . , . . .

НЕ ЗАБРАВЯЙТЕ:

Сутрѣ трѣбва изново да се каже СТИГА на злото, въ което е хвърленъ градѣтъ ни; сутрѣ рано трѣбва съ по-голѣмо присърдце да се стечеме всички на избирателното събрание и да се покажемъ, че ний не сме такива Шуменци, за каквито ни смѣтатъ отъ 2—3 години насамъ.

Ако ли тоя пътъ се покажемъ малодушни и не упражнимъ избирателното си право съ по-голѣма енергия, трѣбва да знаемъ, че черното пятно, което сж ни мѣтижли на челата, намѣсто да се измие, ще бжде още по-грозно и по-дълготрайно.

Гр. Шуменъ 9 Януарий 1888

Дружеството
„НАРОДНО СЪЗНАНИЕ.“

RECAPITULATION

THE FIRST PART

The first part of the work is devoted to a general survey of the subject, and to a description of the various forms of the disease. It is divided into two chapters, the first of which is devoted to a description of the disease, and the second to a description of the various forms of the disease.

THE SECOND PART

The second part of the work is devoted to a description of the various forms of the disease, and to a description of the various forms of the disease. It is divided into two chapters, the first of which is devoted to a description of the disease, and the second to a description of the various forms of the disease.

THE THIRD PART

The third part of the work is devoted to a description of the various forms of the disease, and to a description of the various forms of the disease. It is divided into two chapters, the first of which is devoted to a description of the disease, and the second to a description of the various forms of the disease.

THE FOURTH PART

The fourth part of the work is devoted to a description of the various forms of the disease, and to a description of the various forms of the disease. It is divided into two chapters, the first of which is devoted to a description of the disease, and the second to a description of the various forms of the disease.

THE FIFTH PART

The fifth part of the work is devoted to a description of the various forms of the disease, and to a description of the various forms of the disease. It is divided into two chapters, the first of which is devoted to a description of the disease, and the second to a description of the various forms of the disease.

THE SIXTH PART

The sixth part of the work is devoted to a description of the various forms of the disease, and to a description of the various forms of the disease. It is divided into two chapters, the first of which is devoted to a description of the disease, and the second to a description of the various forms of the disease.